

ACC. N:R

M. 6601:1-4

Landskap:

Bornåland

Upptecknat av:

Sture Käresström

Härad:

Uppsvidlinge

Adress:

Värenaselle

Socken:

Vädesjö

Berättat av:

P. J. Anarén

Uppteckningsår:

1940

Född år

1875

i *Lenhanda*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vädesjö

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 6601 : /

Landskap: Småland Upptecknat av: Sture Bärnstrom
 Härad: Uppvidinge Adress: Värenasels
 Socken: Väderjö Berättat av: H. J. Andren
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1875 i Leukanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVVidskeppelse

I Mälajord (Väderjö socken) grävde de
 ner ben i laugårdarna, för att kreaturen
 skulle ätas bra.

Min farfar i Mälajord hade stor stur
 med alla sina djur. Han mistade det ena
 kreaturet efter det andra, och komna kastade
 kall, och det var, som de hade varit jär-
 gjorda. En dag kom det in en luffare och
 bad om mat, och det fick han. När
 han sutit en stund, sa han: "Ni har
 stur med stora kreatur här." "Jaa, det har
 vi", sa farfar. Luffaren frågade då, hur
 många de hade mist, och farfar svarade,

obs!
 Andrens
 farfar

Skriv endast på denna sida!

ACC. N°. 6601: 2.

Landskap: Småland
 Härad: Uppsvidinge
 Socken: Vädersjö
 Uppteckningsår: 1940

Upptecknat av: Sture Käresström
 Adress: Värenaselle
 Berättat av: K. J. Andrién
 Född år 1875 i Leuhanda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

att det var många veje år. "Det blir inte bättre förrän en viss person är borta", sa tuffaren, och undrade om farfar visste vem det var. Farfar svarade, att det visste han inte. Då sa tuffaren, att han kunde gå se henne, om han följde med honom ut. De gick till en vänttunnna, som stod ut på gården, och tuffaren sa till farfar, att han skulle killa ned i den. Då gick han se ^{viden av} ~~den~~ kvinnan stå där liksom levande i vänttunnnan. "Vi ska nog boka henne" sa tuffaren, och gick in i ladugården och sa ner några "grjer" där. "När hon kommer igen", sa han sedan, ska hon nog gå det igen."

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 6601:3

Landskap: Småland Upptecknat av: Sture Käckström
Härad: Uppsvidinge Adress: V. ärendeske
Socken: Vädesjö Berättat av: K. J. Rudréus
Uppteckningsår: 1940 Född år 1875 i Leuhovda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Bedan försvann ötunen för farfar,
men i den gården, där häringen bodde, blev
det ötur.

I Singelstorp (Leuhovda socken) bodde
en bonde, som hade en del konster för
sig. En gång skulle han och en bonde från
Västtagån köra till Nybro. Västtagänsbonden
såg till singelstorsbonden, att han hade en
slålig häst. "Min häst är inget fel på.
Den är lika bra, som din", fick han till
svar. När västtagänsbonden kört en bit,
blev hans häst genomsvett och mynnat
efter. Bonden som kunde trolle och hade
den slåiga hästen kom mynnat före.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R. M. 6601: 4.

Landskap: Småland Upptecknat av: Sure Båström
 Härad: Leysvidinge Adress: Värenaschs
 Socken: Bådesjö Berättat av: K. J. Rudén
 Uppteckningsår: 1940 Född år 1875 i Leubarda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV—
4.

Stuligen vilade han på hans västragans
 bonden upp honom. Singeltapsbonden ville
 då köpa, men då slog västragansbonden
 och köpte förbi och samtidigt slog han till
 singeltapsbondens häst med sin piska.
 Sedan gick det mycket sakt för singel-
 tapsbonden, och hans häst blev i stället
 svettig och utmattad. När västragansbonden
 skrek till singeltapsbondens häst och kom
 förbi, upphörde singeltapsbondens trolleri.